

כ"ב אדר תשפ"ג

15 מרץ 2023

סגל אקדמי ומנהלי, סטודנטיות וסטודנטים, קהילת בר-אילן היקרה,

חודש עבר מאז קריאת ראשי האוניברסיטאות ליצירת תהליך מבוקר ברפורמה המשפטית ולפתיחה בהידברות. לקריאתנו הצטרפו רבים וטובים, אך, לצערי, מאז המצב רק הולך ומסלים. תהליך החקיקה, גם בתוכנו וגם בחיפזון שבו הוא מתרחש, מוביל אותנו בדרך ללא מוצא.

בעת הזאת, כבר אין מדובר במחאה על רפורמה משפטית בלבד. הרוחות הסוערות מאוד, מעידות כי אנו מצויים בשבר חברתי עמוק. ומשיצא המצב אל מעבר לשדה הפוליטי והמשפטי ונהפך לסוגיה חברתית ולאומית היסודית כל כך לקיומנו, הגיעה האחריות גם לפתחנו כאן באקדמיה, כאן באוניברסיטת בר-אילן.

בימים אלה, מתקיימים בקמפוס מעגלי שיח וכנסים שונים במטרה לייצר בסיס רעיוני וצעדים יישומיים לשיקומו של השסע שנוצר. אני מאיץ בכל אחת ואחד מכם ליזום פעילות כזו או להצטרף לפעילות קיימת. קחו את הרוח הזאת אל מחוץ לקמפוס ופעלו ליצירת נתיב יציאה מן הדרך הרעה שבה החברה הישראלית צועדת כעת.

בפתחו של סמסטר האביב, בבואנו לקמפוס ללמוד ולחקור, אנו נדרשים גם לאתגר השעה: לא לתת לשסע ולפלגנות לקנות אחיזה בקמפוס שלנו. השמיעו את דעתכם, הגנו עליה, אך נהגו באחריות ובכבוד כלפי הסובבים, גם אם, ואולי בעיקר אם, אין הם שותפים לעמדותיכם. יתר על כן, זכרו שהפשרה היא הכרח המציאות ושגם עליה צריך להילחם. ללא הסכמות – אין לנו עתיד.

באחריותנו ובכוחנו להטות את הכף ולוודא שהשבר הזה, במקום להסתיים באסון, יהיה לרגע מכונן בהתפתחותה של החברה הישראלית.

בברכה,

פרופ' אריה צבן
נשיא